
O 40. obljetnici Drugoga vatikanskog koncila, Pastiru mjesne Crkve u čast

Prije četrdeset godina završio je Drugi vatikanski koncil, koji mnogi smatraju najvažnijim događajem 20. stoljeća. Sazvao ga je s programom i zadatkom izraženim riječju *aggiornamento - podanašljenje* i 11. listopada 1962. svečano otvorio papa Ivan XXIII., a na svetkovinu Bezgrješnog začeća bl. Djevice Marije, 8. prosinca 1965., zaključio, također svečano, papa Pavao VI. Kao plod pretkoncilske pripreme i četiri zasjedanja Koncila, Crkva je dobila šesnaest dokumenata: četiri konstitucije, devet dekreta i tri deklaracije, koje valja provesti kako bi se postigao cilj, naime, obnova Crkve, da bi što primjerenije odgovorila stvarnim potrebama i problemima suvremenoga svijeta. Među dokumentima je i dekret o pastirskoj službi biskupa *Christus Dominus*, koji su koncilski oci izglasali i proglasili 28. listopada 1965.

Četrdeseta obljetnica proglašenja dekreta o biskupima i završetka Drugoga vatikanskog koncila koincidiranju sa šezdesetom obljetnicom rođenja kardinala Vinka Puljića, pokoncilskog pastira konkretne mjesne Crkve, Vrhbosanske nadbiskupije, koji u datim okolnostima provodi koncilske dokumente. To je razlog da se Profesorsko vijeće Vrhbosanske katoličke teologije suglasilo da ovaj broj časopisa *Vrhbosnensia* bude posvećen upravo kardinalu Vinku Puljiću, nadbiskupu i velikom kancelaru Teologije, kao rodendanska čestitka. S dva priloga u ovom broju, iz pera mons. dr. Mate Zovkića, vrsnog poznavatelja dokumenata Drugoga vatikanskog koncila i bliskog suradnika nadbiskupa Vinka Puljića, u kojima se razmatraju provedenost Koncila na ovim prostorima i nadbiskupovo pastirsko djelovanje, Vrhbosanska katolička teologija podsjeća na spomenute obljetnice i skromno ih obilježuje.

Bacimo letimičan pogled na lik i djelo kardinala Vinka Puljića. Roden je 8. rujna 1945. u Priječanima kod Banjaluke. Teologiju je studirao u Đakovu gdje je 29. lipnja 1970. zaređen za svećenika Banjolučke biskupije. Kao svećenik obavljao je službu kapelana u Banjoj Luci, zatim službu župnika u Sasini i Ravskoj, da bi 1978. god. bio imenovan duhovnikom u sjemeništu "Zmajević" u Zadru. Od 1987. god. bio je župnik u Bosanskoj Gradišci, odakle je 1990. god. premješten u Sarajevo za vicerektora u Vrhbosanskoj katoličkoj bogosloviji. Tu ga je 7. prosinca

iste godine zateklo imenovanje za vrhbosanskog nadbiskupa. Za biskupa ga je zaređio Sveti Otac Ivan Pavao II. u Rimu na Bogojavljenje 6. siječnja 1991., a 19. siječnja bio je ustoličen za nadbiskupa vrhbosanskog.

Nakon što je u nedjelju 30. listopada 1994. najavljeno, papa Ivan Pavao II. promaknuo je nadbiskupa Puljića u Zbor kardinala Svete Rimske Crkve na konzistoriju 26. studenoga te godine.

Već početkom studenoga 1994. nadbiskup Puljić izabran je za jednog od počasnih predsjednika Svjetske konferencije religija za mir (WCRP) sa sjedištem u New Yorku. Od 1995. do 2002. god. bio je predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine. U ožujku 2005. ponovno je izabran na tu službu. Osim toga član je Kongregacije za evangelizaciju naroda i Papinskog vijeća za međureligijski dijalog.

Za strpljivo i vjerno pastirsko služenje, za obranu dostojanstva i prava svih u BiH, te za promicanje mira i suradnje među narodima u BiH tijekom i nakon rata, kardinal Puljić je dobio dva počasna doktorata: 29. ožujka 1995. od Grand Valley State University, Grand Rapids, Michigan, USA, te 15. ožujka 2001. od Katoličkog Sveučilišta Svete Marije Arequipa, Peru, Južna Amerika. Kardinal je između ostaloga 2002. god. dobio također prestižnu talijansku mirovnu nagradu, kakvu je godinu dana ranije bio dobio i papa Ivan Pavao II. Velika je zasluga Kardinalova, a za mjesnu Crkvu vrlo važno, što je ujesen 2002. ponovno pokrenut list *Katolički tjednik*, koji je 1945. god. bio zabranjen.

Objavio je između ostaloga sljedeće knjige: *O stradanjima s nadom I.* (Sarajevo, 1994.), na engleskom: *Suffering with Hope. Appeals/Addresses/Interviews* (Zagreb, 1995.), na talijanskom: *Non cancellate l'uomo. Un grido di speranza da Sarajevo* (Roma, 1997.); *O stradanjima s nadom II.* (Sarajevo, 1997.), talijanski prijevod: *Per amore dell'uomo. Testimone di pace a Sarajevo* (Roma, 1999.); *Križni put* (Zagreb, 1997.); *Moje prve konklave* (Sarajevo - Zagreb, 2005.); *Ne trnite Svjetla. Izbor iz propovijedi* (Sarajevo, 2005.).

Čestitamo! Na mnogaja ljeta!

Glavni i odgovorni urednik